

Κτύπα — ὁ κορμὸς τῆς ἀμπέλου, τὸ παρά Πελοπ. κούρβουλον.

Ἐνταῦθα ἴσως ἀπο σκοποῦ δὲν φανῆ νὰ προστεθῶσι τευαγία τινε δημωδῶν ἀσμάτων, οὐχὶ βεβαίως ἠρωϊκῶν, διότι νησιῶται οἱ Κύριοι, δὲν ἔχουσι καταφυγὴν τὰ ὄρη, ὅπου γίνονται ἀνδρῖκαὶ πράξεις καὶ ψάλλονται ἀνδρῖκα ἄσματα. Ἀλλὰ καὶ οἱ δὴ ποτε, ὑπὸ τῆς γλώσσης τῆν ἐποψίν εἰσὶν οὐχὶ ἀδιάφοροι.

Δυὸ περισσότερα κάτασπρα εἴ τ' αὐτὰ τους καθισμένα
 Κάθονταν καὶ μυρολογοῦν, κλαῖαι, παραπονιοῦνται·
 Τ' ἀρσενικὸ τοῦ θηλυκοῦ γυρίζει καὶ τοῦ λείει,
 Ἴντα κλωσσᾶς γυναῖκα μου κάτασπρη περισσότερα;
 Νὰ κάμης θέλεις ὡμορφα κάτασπρα περισσότερα;
 Κρίμα χάνεις τοὺς κόπους σου καὶ λύπες θὲ νὰ φέρης.
 Δὲν ἐνθυμᾶσαι τί πάθος εἴ τὴν ἄλλην τὴν κλωσσῖά σου;
 Τρία καὶ μόνον ἔκαμες τὰ χασσε καὶ τὰ τρία.
 Τὸ νὰ τὸ πῆρην ἄγριο γερᾶκι πεινασμένο,
 Καὶ τ' ἄλλα τ' αὐραν κουνήσ' εἰς τὸν ποταμὸ νὰ πίνου,
 Καὶ μὲ τὰ δίκτυα τὰ πλάσαν, τί ξέρεις θ' εἴ τὰ φάν;
 Σήκω, σήκω καὶ μὴν κλωσσᾶς, νὰ μὴ μᾶς φέρης πόνο,
 Γιὰ τί ποῖος ξέρει ὑατερα καὶ τοῦτ' ἴντα θὰ γένου.

Καὶ ἕτερον.

Ποῖος εἶν' καλὸς τῆς μένας μου νὰ πᾶ νὰ πῆ δύο λόγια;
 Μαῦρα πουλιὰ ποῦ τρέχετε εἴ τὰ σύννεφα κ' εἰ πάνω,
 Ἐλλᾶτε κάτω φάτε με κ' ἀφῆστε μου τὴν γλώσσαν,
 Κ' ἕνα πουλὶν ἀπὸ ἐσᾶς τῆς μένας μ' ἄς τὴν πάρη.
 Σ' τὸ παραθύρην τὸ μικρὸν νὰ πῆ νὰ τὴν κρεμάσῃ
 Ὅντας προβάλλ' ἡ μάνα μου εἴ τὴν ἐκκλησίαν νὰ πάη,
 Νὰ τῆς φωνάξ' ἡ γλώσσά μου ἀπὸ τὸ παραθύρην.
 Γιαννοῦ σὺ φᾶς εἴ τὴν ἐκκλησίαν ὡμορφα στολισμένη;
 Καὶ τοῦ Γιαννησοῦ τὸ κορμὸν μέσα εἴ τοὺς μαύρους λόγγους,
 Χωρὶς ψυχὴν χωρὶς λαλιὰ κοιμᾶται σκοτωμένον;
 Πῆνε λοῦκον κάμει του καὶ χτίσει του κιθούρην,
 Κ' ἄφτανε εἴ τὸ κεφάλιν του μερόνυκτα καντόλιν.
 Τὰ κόλυβά του μοίραζε ἔξη φοραῖς τὸν χρόνον
 Νὰ κλαῖσι κ' οἱ ξαδέφροι μου, νὰ κλαῖσι κ' ἐξαδέφροι
 Νὰ κλαίῃ κ' ἡ μαυρόματη ἡ ἀγαπητικὴ μου.

Καὶ ταῦτα μὲν δὲν στεροῦνται παντάπασι ποιητικῆς χάριτος,

Σώζονται δὲ πολλὰ κρείττονα, ἅτινα, ὡς καὶ αἱ λέξεις, πρέπει νὰ συναχθῶσιν εἰς πλουτισμὸν τῆς ἡμετέρας φιλολογίας.

Ἀθανάσιος Α. Σακελλάριος.

ΟΡΝΙΘΟΤΡΟΦΙΑ.

Ἐν τῷ ΟΒ' φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας ὠμιλήσαμεν ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς κατὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν κτηνοτροφίας διαλαβόντες καὶ περὶ ὀρνιθοτροφίας. Περὶ τῆς ἀγωγῆς ἰδίως τῶν Ἰνδικῶν μελεαγρίδων εἰπομεν ὀλίγα τινὰ καὶ ἐν τῷ ΕΘ' φυλλαδίῳ, καὶ ἐξεφράσαμεν τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ ἴδωμεν τὴν ἐπιστήμην τῆς κτηνοτροφίας, ἄς μὴ διαστάσωμεν νὰ τὴν ὀνομά-

σωμεν οὕτως, ἐπιστήμην, ὡς ἐμάθομεν, παρέχουσιν τροφὴν ὑγιειντέραν καὶ εὐχυμοτέραν εἰς τε τὸν στόμαχον καὶ τὰ βελάντια, καλλιστογυμένην καὶ παρ' ἡμῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συμπληρώσωμεν τὰς πραγματείας ἐκείνας, χάριν κυρίως τῶν γεωκτημόνων καὶ γεωργῶν τῆς Ἑλλάδος, προσθέτομεν καὶ τὰς ἐφεξῆς περὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγωγῆς τῶν ὀρνίθων εἰδήσεις.

Ἐως ἐσχάτως οἱ Ἀγγλοὶ ὀλίγον χασχολοῦντο εἰς τὴν ὀρνιθοτροφίαν, διότι εἶχον τὴν ἐσφαλμένην ἰδέαν ὅτι τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη ἦσαν μέτρια. Ἀλλ' ἀπὸ ἐξεδόθησαν οἱ εὐεργετικοὶ ἐκεῖνοι περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐμπορίας νόμοι, καὶ ἤρχισαν νὰ εἰσάγωνται ἐξωθεν καθ' ἑκατομμύρια πτηνὰ καὶ ὡς, οἱ ἐγγύριοι κερδοσκοποὶ ἐνόησαν τὴν ἀπάτην των. Πύξησε δὲ πρὸ πάντων τὰς κερδοσκοπικὰς αὐτῶν ἐλπίδας ἡ εἰσαγωγή νέου τινὸς εἴδους ὀρνίθων ὀνομαζομένου τῆς Cochinchine. Αἱ ὀρνίθες αὗται εἶναι εἰς ἄκρον ὠστόκοι, οἱ δὲ νεοσσοὶ των ἔχουσι ἀνάστημα γιγάντειον. Οἱ Ἀγγλοὶ, οἵτινες εἶναι οἱ ἰκανώτεροι τῆς οἰκουμένης λογισταὶ, ὑπολογισθέντες ἀμέσως τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ὠσῶν καὶ τὸν ὄγκον τῶν ὀρνίθων τὰς ὁποίας ἐμελλον νὰ πορισθῶσιν ἐκ τῆς νέας ταύτης φυλῆς, ἐπεχείρησαν πρώτην ἀπόπειραν. Τότε ἀνεπτύχθη τεραστείως παρ' αὐτοῖς ἡ ἀξιοσημείωτος ἐκείνη ἀμιλλα δι' ἧς διακρίνονται οἱ Βρετανοὶ ὅσῳκις γίνεται ἐφευρεσίς τις ἢ ἀνακαλύπτεται νέα τις μέθοδος, ἀμιλλα ὀνομασθεῖσα, *μανία κοινοποιτικὴ*, καὶ ἡ ὀρνιθοτροφία ἐρῆσεν εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν τῆς τελειότητος. Αὐτὴ ἡ βασιλίσα ἐκπρύχθη προστατὶς καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ οἱ ἰδιῶται πράττουσιν ὅ,τι δὲν τολμᾶ νὰ πράξῃ οὐδ' ἡ Κυβέρνησις παρ' ἡμῖν· αὐτοὶ δαπανῶσι, καὶ αὐτοὶ προάγουσι πᾶσαν ἐπιχείρησιν. Ἰδιῶται λοιπὸν συνεκρότησαν ἀμέσως ἐταιρείαν σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὠραιτέρων εἰδῶν τῶν ὀρνίθων· ἡ δὲ ἐταιρεία ἦτις ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν καὶ δοῦκας, καὶ κόμπας, καὶ μαρκεσίους ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐνομοθέτησεν ἔκθεσιν ἐνικυσίαν ὀρνίθων ἐν Λονδίῳ, συναγωνισμὸν καὶ βραβεΐα.

Ἡ πρώτη ἐνιαυσία ἔκθεσις ἐγένετο περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος δεκεμβρίου, καὶ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε μεγίστη, διότι ἐντὸς μιᾶς μόνης ἡμέρας ἐπεσκέθησαν τὸ κατάστημα αὐτῆς δώδεκα περίπου χιλιάδες περιέργων, ἐξ ὧν ἕκαστος ἐπλήρωσεν ἀντὶ δικαίωματος εἰσόδου σελίνιον ἢ ἡ δραχμὴν μίαν καὶ λεπτὰ τεσσαράκοντα. Τὰ κέρδη τῆς ἐταιρείας ὑπῆρξαν ἄξια πολλοῦ λόγου.

Οἱ κλωβοὶ, χίλιοι ὡς ἐγγιστα, ἦσαν τεταγμένονι κατὰ δύο σειράς. Ἐξακόσιοι αὐτῶν περιεῖχον ὀρνίθας, πενήκοντα χήνας, νήσας καὶ μελεαγρίδας ἰνδικὰς, διακόσιοι πενήκοντα περιστέρας καὶ πενήκοντα λαγωούς. Ἀποροῦμεν δὲ διὰ τί καὶ τὰ τετραπόδα ταῦτα κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν ὀρνέων!

Ἐπειδὴ πολλαὶ ὀρνίθες ἐγένων ἐνῶ ἐπεσκέπτοντο τὸ κατάστημα οἱ περιεργοὶ, κατεβάλλετο μεγίστη

προσοχή ὥστε νὰ μὴ ὑπεξαίρεθῶσι τὰ ὠά, καὶ διὰ προκλήσειον ἠπειλοῦντο νὰ φυλακισθῶσι οἱ παραβάται. Ἡ τιμὴ ἐκάστου κλωθεῦ ἐφάνητο ἐγγεγραμμένα ἐπὶ καταλόγου ἐντύπου, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπωλήθησαν ἀντὶ ποσότητος τσοῦτω ὑπερμέτρου ὥστε τῇ ἀληθείᾳ δυσκόλως ἠθέλομεν πιστεῦσαι αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι. Ἐπὶ πλεον κλωθεὶ τιμώμενοι μέχρι τριακοντα χιλιάδων δραχμῶν!

Ἐἰς κλωθεὶς περιέχων ἓνα ἀλέκτορα καὶ μίαν ὄρνιθα 7 ἢ 8 μηνῶν ἐπωλήθη ἀντὶ δραχμῶν 1470, εἰς ἄλλος ἀντὶ 776, εἰς τρίτος ἀντὶ 300, καὶ ἄλλος ἀντὶ 438 κ.τ.λ. Ἐν ζεύγος περιστερῶν ἐπωλήθη ἀντὶ δρ. 346, καὶ ἐν ἄλλο νησοῶν ἀντὶ 388. Εἰσῆχθησαν δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως δραχμαὶ περὶ τὰς 30,000.

Τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ προοίμια τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας· δὲ ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι οἱ Ἄγγλοι θέλουσιν ἐπιφέρει καὶ πρὸς τὰς ὄρνιθας τὰς αὐτὰς βελτιώσεις τὰς ὁποίας ἐφήρμοσαν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατοικιδίων ζώων. Μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι ἡ ταχύτερα τούτων ἀνάπτυξις συνιστᾷ τὴν βάσιν τῆς ἀγγλικῆς κτηνοτροφίας.

Προτρέπομεν τοὺς ὄρνιθοτρόφους τῆς Ἑλλάδος νὰ φέρωσιν ἐξ Ἀγγλίας ζεύγη τινὰ τῶν ὄρνιθων τῆς *Cochinchine* περιῶν ὠμιλήσαμεν· διότι ὄχι μόνον εἶναι, ὡς εἶπομεν, πολυτόκοι καὶ πολύσαρκοι, ἀλλὰ καὶ δυσκινατότεροι τῶν συνθηθῶν ὄρνιθων ὁμοιάζουσι μᾶλλον τοὺς χήνας, καὶ καθυποβάλλονται εἰς διαίταν εὐκολιωτέραν.

Ἡ βρετανικὴ ἐταιρεία ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀγωγὴν τῶν ὄρνιθων περιλαμβάνουσα καὶ ἄλλα πτηνὰ. Σκοπεῖ πρὸ πάντων νὰ εἰσαγάγῃ καὶ πύλλα πτηνὰ ἐξωτικά καὶ νὰ τὰ ἐξοικειώσῃ πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἀγγλίας.

ΠΕΡΙ

ΜΗΛΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδιον 72)

ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ.

—o—

Ἡ Μῆλος κεῖται ἐπὶ τῆς μοίρας 22 ἀνατολικῶν μῆκους, καὶ τῆς 36 πρὸς τὴν 37 βορείου πλάτους.

ἔχει δὲ πρὸς βορρᾶν τὴν Σέριρον, πρὸς μεσημβρίαν τὴν Κρήτην, πρὸς ἀνατολὰς τὴν Σίφνον καὶ πρὸς δυσμὰς τὸ ἀκρωτήριον Μελάν. Ὁ Θουκυδίδης τάττει αὐτὴν μεταξὺ τῶν Κυκλάδων, ὁ Στράβων ἐν τῷ Κρητικῷ πελάγῳ, ὁ δὲ Πτολεμαῖος οὕτε μεταξὺ τῶν Κυκλάδων οὕτε μεταξὺ τῶν Σποράδων, ἀλλ' ὡς παράρτημα τῆς Κρήτης τὴν ἀναφέρει.

Τὸ σχῆμα αὐτῆς εἶναι περιφερές, κλίνον πρὸς τὴν ἐπίμηνες ἢ ὠσιδές, ἀποτελεῖ δὲ λεκάνην βαθύην, ἧς τὰ χεῖλη σχηματίζει σιερά ὄρειαν κυκλωτέρως περὶ τὴν Μῆλον φερομένων. Τὰ ὄρη ταῦτα, ἀπὸ τοῦ νοτιοδυτικῶν μέχρι τοῦ νοτιοανατολικῶν εἶναι ἰκανῶς ὑψηλά, καὶ μάλιστα τὰ πρὸς νότον, τὰ φέροντα τὸ ὄνομα Προφῆτης Ἠλίας καὶ Κάλχας· ἀπὸ τούτων δὲ μέχρι τοῦ βορειοδυτικῶν καταντῶσι χθοναλοὶ κορυφίσκοι, ἀλλ' ἐνταῦθα ἀνυψοῦται πάλιν κῶνος μικρὸς, ἐφ' οὗ εἶναι ἐκτισμένη ἡ σημερινὴ-κωμόπολις τῆς Μήλου *Ἠλάχα* καὶ *Κάστρον*. Δυτικώτερον δὲ τούτου αἶρεται ἕτερος λοφίσκος, τὸ Φουρκοβούνιον, ἴσως Φραγκοβούνιον, καὶ οὗτος, μετὰ τοῦ ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένου ἀκρωτηρίου Τούρχου, ἀποτελεῖ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος. Μακροθεν δὲ, καὶ μάλιστα ἀπὸ δυσμῶν, φαίνονται ἰνωμένα τὰ δύο ἀκρωτήρια ταῦτα, καὶ κλείοντα ἐντελῶς τὰ χεῖλη τῆς λεκάνης, ἧς τὸν μυχὸν ἀποτελεῖ ὁ λιμὴν, εὐρὺς καὶ βαθύς, καὶ πεδινὸν μέρος ὀλίγον ὑψηλότερον τῆς θαλάσσης, καὶ βαθμικῶν πρὸς τὸν ὀρίζοντα ἐγχειρόμενον.

Ἡ περίμετρος τῆς νήσου εἶναι 12 γεωγραφικῶν μιλίων, ἡ δὲ γῆ αὐτῆς ἀπικα καλλιεργήσιμος καὶ καρποφόρος, μάλιστα δὲ ἀρμοδιὰ πρὸς ἀμπελοφυτείαν, καὶ Ἰφραιογενῆς, καθὼς παρακατιόντες θέλομεν ἐξετάσει.

Ἦδη δὲ προϊόντες ἀναφέρομεν τὰς κυριότατας τοποθεσίας αὐτῆς, (μετὰ συντομωτάτης περιγραφῆς.

Ἀρχόμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ Β. Δ. κειμένου Φουρκοβουνίου, τοῦ, ὡς ἐβρέθη, ἀποτελοῦντος τὴν μίαν ἄκρην τῆς Μήλου, προχωροῦμεν κατὰ τὸ δὸθεν αὐτῇ σχῆμα κυκλικῶς, τὰ χωρία αὐτῆς ἀπαριθμήσοντες. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Φουρκοβουνίου κεῖται ἡ πόλις τῆς Μήλου.

Πρὸς δὲ βορρᾶν καὶ ὀλίγον πρὸς ἀνατολὰς κεῖται ἡ *Πλάθειρα*, χαράδρα ἀμπελόφυτος ἢ ἐλεόφυτος, θέσις ὠραία, ἀλλὰ κατὰ τὴν προλήψιν καὶ ἐκφρασίαν τῶν κατοίκων *Φαντακτερή*, ἧτοι φοιτωμένη ὑπὸ φαντασμάτων. Αὕτη δὲ, χωρίζουσα τὸ Φουρκοβούνιον ἀπὸ τὸν *Τράγηλα*, εἶναι καὶ ὑπὸ γεωλογικὴν ἐποψίν περιέρχως, διότι ἐσχηματίθη ἡ χαράδρα αὕτη τὸ μὲν ἐκ τῶν καταφερομένων ὑδάτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἧτις ἀποξέουσα ἄμμοι ἀπὸ τὰς *Ζαχαροπέτρας* ἢ τοῦς μελίτας λίθους τῶν πέριξ, οἷτινες φαίνονται ὑπάρχοντες καὶ εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, κατεκάλυψεν αὐτὴν ἐφ' ἰκανὸν διάστημα διὰ τῆς τοιαύτης ὑποστάθης. Ἡ αὕτη πληροὶ καὶ τὸν θηλάσιον πυθμένα, ὥστε δύναται τις νὰ προχωρήσῃ ἐπ' αὐτῆς εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ ἡ σχεδὸν μίλιον, ἔχων ὕδωρ μέχρι τῶν γονάτων. Ἐπὶ τὴν χαράδραν ταύτην πρὸς βορρᾶν κεῖται ὁ *Τράγηλος*, λαμῶς ἐκτεινόμενος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπολήγων εἰς τὸ *Κερδάρει*, ὀλίγον δὲ ἀνατολικώτερον τοῦ *Κερδαρίου* αἱ *Καμπάναι*, ἔχουσαι εἰς ὀλίγων ὄργυρων ἀπόστασιν ἐν τῇ θαλάσῃ προκειμένην ὑψάλιν. Ὁ τράχηλος ἀποτελεῖ ὅλως ἴδιον τμήμα, ὡς ἐκ τῆς γεωλογικῆς συστάσεως του, οὕσης ὅλως διαφόρου τῶν πέριξ· διότι, ἐνῶ τὰ πέριξ συγκοινοῦνται ἢ ἀπὸ ἀργίλου, ὡς τὸ Φουρκοβούνιον καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸ Φουροπόταμος, ἢ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀμμιωδῶν γαιῶν ὡς τὰ